

[Statsministeren.]

Det var dog rundt regnet de første 3 år af denne periode ikke den nuværende regering, der havde ansvaret for den økonomiske politik.

I øvrigt husker vi jo alle, at vi i disse år har haft særlige vanskeligheder med landbrugseksporten på grund af andre landes beskyttelsespolitik, at vi i perioden har været udsat for stærke stigninger i råvareimportpriserne, og at vi siden 1950 har sat forsvarsudgifterne op fra 350 mill. kr. årlig til ca. 1 milliard kr., og at dette naturligvis ikke har kunnet ske uden en øget skatteudskrivning, ligesom andre udgifter har måttet medføre dette. Det siger sig selv, men jeg synes, vi bør være opmærksom på disse ting, når vi skal skabe et helhedsbillede af situationen. Såvel venstres som de konservatives ordfører erkendte, at vi under denne regering har nået den største valutareserve i mands minde. Ja men lad os glædes herover i fællesskab! Vi har såmænd haft pessimisme nok i alle udtalelser rundt omkring i landet med hensyn til, hvad der kunne nås på dette område, hvor langt vi kunne komme, hvad der egentlig ville komme ud af regeringens politik af elendighed, tilbagegang og nedgang i investeringerne, ødelæggelse af vor økonomi, og hvad ved jeg. Men vi har jo i dag en særdeles forstandig økonomisk stilling i vort land, og det kan såmænd alle befolkningsgrupper uden undtagelse godt indlade sig på at erkende. Vi andre kan så strides om, hvem der skal have den politiske ære i større eller ringere udstrækning for, at dette er tilfældet, men lad os dog i fællesskab glædes over, at det nu engang forholder sig således.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsens indlæg, der var en gentagelse af synspunkter, som det ærede medlem ved tidligere lejligheder har fremført. Det er klart, at jeg ikke er enig med det ærede medlem. Han repræsenterer en neutralisme, der er så vidtgående, at han overhovedet ikke ønsker at have noget forsvar for vort land. Han går ind for et standpunkt, som jeg troede for længst var forladt af enhver, og stiller sig på et standpunkt, som unægtelig forekommer mig at være særdeles demagogisk.

Det ærede medlem hr. Hans Schmidt

rejste spørgsmålet om genindførelse eller tilbagegivelse af pensioner til det tyske mindretal. Det ærede medlem har selv redegjort for denne sags hidtidige forløb; den hænger sammen med spørgsmål om tilbagegivelsen af pensioner også til andre personer, der kan føres tilbage til besættelsestidens forhold, og det ærede medlem ved, at der ved den behandling, som har fundet sted i finansudvalget, har været en i høj grad afvisende holdning over for en videreførelse af den ellers påbegyndte ordning af disse sager. Jeg hører, at det ærede medlem har optaget forhandlinger med de forskellige partigrupper og med det ærede medlems kolleger fra det sønderjyske område. Jeg synes selv, det er en udmærket måde at drøfte et sådant anliggende på. Om der skulle være nogen mulighed for at klare spørgsmålet eller bringe det et skridt videre, ved jeg ikke på nuværende tidspunkt. Det er en sag, hvorom samtaler må føres mellem partierne i finansudvalget, og jeg tror, vi kommer til at se efteråret i møde, før det skal blive muligt for os at tilvejebringe nogen klarhed her.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Rosing fra Grønland for hans udtalelser. Jeg har lyst til at sige, at der — det så vi ved behandlingen for nylig — af visse grønlandske anliggender ved store bevilgningsspørgsmål kan være delte meninger om metoder og fremgangsmåder i forbindelse med det omfattende og betydningsfulde sociale, kulturelle og erhvervsmæssige opbygningsarbejde, der nu finder sted i Grønland, men jeg føler mig overbevist om, at der overalt her i tinget råder en varm og en dyb interesse for denne del af det danske rige og en god vilje til at gøre en indsats.

Jeg har en enkelt afsluttende bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, som i forbindelse med spørgsmålet om valutareserven sagde — jeg ved såmænd ikke, om det ikke også var tilfældet med det ærede medlem hr. Poul Møller — at hvad der kommer let, går let. Jeg føler mig næsten fristet til at forsøge på at lave en parallel med modsat fortegn med hensyn til regeringsdannelsen. Vi havde jo så forfærdelig svært ved at få dannet denne regering, men man kunne fristes til at mene, at når regeringen kom til verden med så mange besværligheder, må den vel have et meget